

Overskud af 14,750 Rd.; men gaae vi tilbage til Finantsaaret 1868—69, saa er der en Underbalance af 72,000 Rd. Aaret iforveien, nemlig 1867—68, gav en Underbalance af 109,500 Rd. og Finantsaaret 1866—67 gav en Underbalance af 175,900 Rd. Trækker man nu Overskudet i 1869—70 fra de 3 foregaaende Aars Underbalance, saa fremkommer der som Statens Tilskud til Post- og Telegraphvæsenet i disse 4 Aar 342,650 Rd., eller i Gjennemsnit 85,660 Rd. aarlig. Jeg vil minde derom for at imødegaae saadanne Krav som dem, vi nylig have hørt om Nedsættelsen af Portoen fra 4 β til 2 β . Naar Postvæsenet er naaet derhen, at det kan holde en god Balance, og de Tilskud, Staten har maattet give i de nærmest foregaaende Aar, nogenlunde ere dækkede, da kan man begynde at tage under Overveielse, hvorledes man skal gaae videre. I det Forslag, der nu er vedtaget, har man jo faaet Brevkort ind, der skulle betales som Frimærker, man har endvidere nedsat Portoen for alle Breve fra 3 Qvint indtil $\frac{1}{2}$ Pd. til enkelt Porto, og det er to Ting, der ikke kunne være uden finantiel Betydning; dertil maa der altsaa tages Hensyn. Skulde det imidlertid vise sig, at der blev Udsgit til et vedvarende Overskud for Statskassen, saaledes at de tidligere betydelige Tilskud kunde dækkes — i Parenthes skal jeg her bemærke, at der paa det Forslag til Finantsloven, der nu foreligger, fremkommer en Underbalance af omtrent 14,000 Rd., naar man medtager Alt, hvad der vedrører Post- og Telegraphvæsenet — saa vilde Spørgsmaalet blive, hvorledes man ansaae det rettest at anvende dette Overskud, og da vil jeg tilføje, at min Betragtning ikke vilde gaae i den Retning som det ærede Medlems. 4 β for et Brev er slet ikke formeget, det kan Sagen vægre sig ved at betale, naar han vil være billig; men derimod staaer Landpostvæsenet overordentlig meget tilbage paa mange Steder i Landet, ja jeg kan næsten sige overalt, og bliver der noget Overskud, da maae efter min Betragtning de Penge, der kunne affeeds, anvendes til Landpostvæsenets Forbed-

ring og ikke til en Nedsættelse af Portotaxten.

Melchior: Jeg troer, at det ærede Medlem fuldkommen har misforstaaet mig, naar han har meent, at jeg har stillet Fordringer til Postvæsenet, hvorved dets Indtægter skulde formindskes. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om det da er igjennem forhøiede Posttaxter, at Postvæsenet nu Aar for Aar har faaet forøgede Indtægter; er det ikke meget snarere beviiset derved, at Posttaxterne efterhaanden ere nedsatte? Det er jo netop derved, at Indtægterne ere blevne forøgede, idet man efterhaanden har nedsat Post- og Telegraphtaxterne, saaledes at Benyttelsen er voxet saa betydeligt. Hvis disse forøgede Indtægter vare komne tilføede ved at forhøide Post- og Telegraphtaxterne, ja, saa vilde jeg give det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at det vilde være at nedsætte Indtægterne, naar man nu forlangte en Lærtnebsættelse; men det har paa ingen Maade været Tilfældet. Den nye Indretning med Brevkort vil efter min Forestilling blive benyttet paa Steder, hvor man tidligere ikke benyttede Breve, og det, der vil komme ind derfor, vil efter min Opfattelse være en veen Indtægt, i alt Fald paa meget Lidt nær; maaskee vil en 10 à 15 pCt. tages paa anden Maade, nemlig ved Afgang i den almindelige Correspondance. Jeg haaber dog, at Erfaringen vil vise, at den almindelige Correspondance ikke paa nogen Maade vil formindskes, og at der vil blive affat en meget betydelig Deel Brevkort, ja jeg troer endog, at disse Brevkort i overordentlig mange Tilfælde ville give Anledning til en Forøgelse af den almindelige Correspondance, idet et saadant Brevkort, der bliver sendt ud, bliver besvaret med et Brev. Jeg troer paa ingen Maade at have stillet nogen Fordring om en Nedsættelse af Indtægterne for Postvæsenet; jeg har kun nævnt dette Forslag om Nedsættelse af Taxten for Brevkort, hvilket jeg mener vilde forøge Indtægterne; men forøvrigt veed jeg ikke, at jeg har stillet nogen Fordring til Postvæsenet.